

Prázdný dům

František Nedvěď

Vprostřed léta téměř neuklízím
a když, tak jen pozametám
potom chvíli pouštím televizi
a počítám týdny, co zůstal jsem sám
večer bloumám sem a tam
a házím kosti toulavým psům
tma mě leká
vím, že mě čeká
jen prázdný dům

Je tu prázdný dům
s ozvěnou Tvých kroků
prázdný dům
zdi jak plachty bílé
tvůj hlas zdobil všední chvíle
mých šťastných roků
tenhle prázdný dům
navždy zůstane už místem krásných snů

Lehce důvěrná fotka nad postelí
je ještě skoro nevybledlá
jako přísaha, že nás nerozdělí
jedna zatačka, co se ti nepovedla
a kdyby snad tam nad náma
ti čistou postel nechtěli dát
je tu pořád ten dům
a muž, co tě má stále rád.